

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/76/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010240
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4622010240.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného G. Z., pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného G. Z. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 05.10.2022, sp. zn. 3T/10/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 15. decembra 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného G. Z. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudkyňou rozsudkom z 05.10.2022 sp. zn. 3T/10/2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného G. Z. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona s v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného na tom skutkovom základe, že:

lebo zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že obžalovaný G. Z. dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 21.00 hod. pred rodinným domom s popisným číslom XXX v obci C. fyzicky napadol poškodeného S. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. M. XX, prechodne bytom C. XXX a to tak, že ako prechádzal okolo neho, tak ho mal zovretou rukou v päť udrieť do oblasti tváre, presnejšie na nos, čím mu spôsobil podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia, úraz ľahký - pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, zlomeninu nosových kostí, bez posunu kostných úlomkov, odreniny kože na čele vpravo s dobou liečenia do 14 dní, bez trvalých následkov, s miernym obmedzením bežného spôsobu života spočívajúcim pri dýchaní cez nosové dierky.

Za tieto trestné činy uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (po nezistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno h/ Trestného zákona) a § 41 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody na šesťnásť mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na dva roky.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej lehote podal obžalovaný odvolanie voči všetkým výrokom napadnutého rozsudku, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 20.10.2022.

Písomné dôvody odvolania obžalovaného podané prostredníctvom jeho zvoleného obhajcu v podstate obsahovali totožné námietky a argumenty obsiahnuté už na hlavnom pojednávaní dňa 05.10.2022 prednesenej záverečnej reči obhajcu (č.l. 198 súdneho spisu), s ktorými obhajobnými tvrdeniami, a

to aj pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 25 Trestného zákona, sa súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku aj dostatočne vysporiadal.

Zo všetkých týchto dôvodov obžalovaný Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) navrhol, aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, že ho podľa 285 písmeno b/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodí.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu považujúc napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť, pretože je nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na za obžalovaného písomnom odôvodnení podaného odvolania a navrhol rozhodnúť v zmysle petitu písomne zdôvodneného odvolania.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa pripojil ku konečnému návrhu obhajcu.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o vine napadnutého rozsudku a výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorým zrejme a predovšetkým odvolanie obžalovaného smerovalo, a napokon v rozsahu zistenia prípadných chýb odôvodňujúcich podanie dovolania tiež postup konania súdu prvého stupňa všetkým týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzajúci.

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov predovšetkým zameraných na objasnenie skutkových okolností zažalovaného skutku dôležitých pre rozhodnutie o vine obžalovaného a pri vykonávaní dôkazov zameraných na objasnenie skutočností potrebných na určenie druhu trestu a jeho výmery a tiež pokiaľ ide o výrok o náhrade škody postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na tieto zistenia, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Zistenia súdu prvého stupňa dôležité tak pre jeho rozhodnutie o vine obžalovaného vo vyššie uvedenom skutkovom rozsahu, ako aj pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktoré mohol a mal mať za preukázané, tak mohli tiež vychádzať z výsledkov v podstate úplného a tiež zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho všetkým kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pretože súčasne súd prvého stupňa pri hodnotení týchto dôkazov dôsledne postupoval v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda ich všetky v prejednávanej veci hodnotil tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne, nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a to nielen pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku, ale aj jeho výrok o treste.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa dôsledne postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k takým procesným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, najmä pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok ustálený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku stal spôsobom tam popísaným, a že ho spáchal obžalovaný. Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku dôkladne a podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri vyhodnotení dokazovania. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejme, ako sa súd prvého stupňa vyrovnal s obhajobou a obrannými tvrdeniami obžalovaného a tiež s akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázkach viny, ako aj vo vzťahu k uloženému trestu.

Treba zdôrazniť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Toto konštatovanie je v danej veci opodstatnené aj vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaný v písomnom odôvodnení proti výroku o vine napadnutého rozsudku predovšetkým smerujúceho odvolania neuviedol žiadnu relevantnú skutočnosť alebo okolnosť, ktorá by opodstatnene spochybňovala záver o tom, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa stal, že ho spáchal obžalovaný, a že ním naplnil všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Opodstatnené závery a zistenia súdu prvého stupňa ohľadne viny obžalovaného zo spáchania zažalovaného skutku, aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplývajú z dôkazov vykonaných zákonným spôsobom pri dodržaní kontradiktórnosti konania, a to predovšetkým z usvedčujúcej výpovede samotného poškodeného z prípravného konania, pričom čiastočnú zmenu jeho výpovede z hlavného pojednávania v prospech obžalovaného aj odvolací súd mal za účelovú a taktiež podporne znaleckým posudkom a výpoveďou znalca MUDr. Mariána Pamulu, prvotnou lekárskou správou z pohotovosti, fotodokumentáciou zachytávajúcou zranenia poškodeného a čiastočne výpoveďou svedka A. C..

Obžalovaný o tom, že voči poškodenému sa len bránil a úmyselne mu neublížil na zdraví, neuviedol žiadny relevantný dôkaz.

Súd prvého stupňa dospel k správne mu zisteniu, že v posudzovanom prípade nešlo o nutnú obranu, keďže bola zjavne neprimeraná útoku (sotenie obžalovaného poškodeným nespôsobilo obžalovanému žiadne zranenia), naproti tomu, následný útok obžalovaného na poškodeného a jeho miera dosiahla taký stupeň závažnosti konania, že jeho konanie naplnilo skutkovú podstatu zažalovaných trestných činov. Útok obžalovaného bezpochyby spôsobil poškodenému zlomeninu nosa a pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy s dobou liečenia 14 dní a v tejto dĺžke aj obmedzenie v obvyklom spôsobe života.

Na základe uvedeného potom odvolací súd si v celom rozsahu osvojil skutkové aj právne závery súdu prvého stupňa, považujúc ich za správne a plne zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Za tieto prečiny súd prvého stupňa podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, po nezistení poľahčujúcej okolnosti a po zistení jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 odsek 1 písmeno h/ Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody pri samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, výkon ktorého mu podmiennečne odložil s určením skúšobnej doby pri dolnej hranici zákonnej sadzby, a to v závislosti od konkrétnej závažnosti jeho konania.

Odvolací súd je totožného názoru ako súd prvého stupňa, že tento druh trestu a jeho výmera prihliada na všetky hľadiská uvedené v ustanovení § 34 odsek 4 Trestného zákona, teda nielen na existujúcu priťažujúcu okolnosť a neexistujúcu poľahčujúcu okolnosť, ale aj a predovšetkým na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie obžalovaného, jeho osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a súčasne podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona zabezpečí aj ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň (a nie v neposlednom rade) dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd nezistil u obžalovaného zákonné podmienky na aplikovanie ustanovenia § 25 Trestného zákona z dôvodu už na to vyššie poukázaných.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výrokov o vine odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiť, že nie je dôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.